

Algoritm de seară

Gerra Orivera

ca o stea căzătoare

când m-apropii de oameni respirația mea devine casabilă
unii au muchii diamantul nu mângâie îmbrățișarea cade răpusă
în sângele meu acid ascut cuvântul
plante agățătoare gândurile au nevoie de țărușul vremii
să prindă în gaică zenitul apoi vom sta de vorbă vom face recurs
procesul creației n-are sentință definitivă floarea de cireș
va fi procuror al luminii
polizez ideea până scutură păsări devine oglindă eterică
nu mi-e frică de șerpi sănii mei clocotesc de sângele alb al cunoașterii
mi-am băut până la fund potirul ispitelor
câteodată amestecat mulți oameni evenimente explozii solare și sociale
au dat parfum tandrețe înțeleaptă licorii
două guri aceeași taină ce și-a adâncit occultul împărtășirea perfectă
atâtea circuri au săpat cupolă în vertebrele mele
moartea își perfecționează triplul salt
entuziasmul săriturilor în genunea din mine îi produce indigestii
și-i dă peste cap bilanțul victoriilor

desfășor ruleta destinului
chiar dacă trag de colțuri apusul e prea mică să-mi măsoare tipătul
răsturnat în vertebre
abisul compune pastorală perfectă

potrivesc ceasul să mă trezească